

[Indenrigsministeren.]

man i de allerfleste Kommuner raader over den fornødne tekniske Sagkundskab til at fastsætte Byggelinier og Midtlinier i Veje. At denne Paastand intet som helst har med Virkeligheden at gøre, tror jeg, det ærede Medlem ved nærmere Overvejelse vil erkende. Hvis jeg vilde sige, at man i de allerfleste Kommuner ikke raader over en saadan Sagkundskab, føler jeg mig overbevist om, at jeg havde Ret; og derfor er jeg ganske sikker paa, at man i de allerfleste Kommuner maa tage Landinspektøren til Hjælp ved Ordningen af disse Sager; thi det er jo en Selvfølge, at man maa besidde den Betyggelse, som Landinspektørens Arbejde ene kan give, forinden man skrider til Tinglysning af Byggelinier; og forinden man skrider til endeligt at fastsætte Erstatningerne, er det efter min Mening ogsaa nødvendigt, at man nøjagtigt har opgjort, hvad det er for et Areal, der skal gives Erstatning for; og derfor har jeg heller ikke i det oprindelige Lovforslag indføjet Bestemmelsen om Landinspektører, fordi jeg mente at kunne gaa ud fra, at man som Regel vilde tage sin Tilflugt til dem, naar man ikke paa anden Maade besad den Sagkundskab, som kunde erstatte dem. I saa Henseende er jeg imidlertid blevet i ikke ringe Grad tvivlende ved Oplysninger, som paa forskellig Maade er tilgaaet mig, Oplysninger, hvoraf det for mig fremgik, at der i mange Tilfælde er Usikkerhed, i mange Tilfælde klarer man sig uden at faa teknisk Hjælp ved Fastsættelse af Grænselinier mellem private Ejendomme, mellem private Ejendomme og offentlig Ejendom, og deraf følger megen Strid, megen Udgift og meget Besvær.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Steen, at naar Lovforslaget ved dets Fremsættelse fandt almindelig Tilslutning her i Tinget, var det, fordi Grundtonen deri var denne, at det overlodes til Kommunalbestyrelserne selv at afgøre, hvorvidt og hvorledes de vilde anvende Loven. Det glæder mig; jeg tvivler ikke om, at det har været bestemmende for mange, samtidig med at man erkendte, at det, man i øvrigt fastsatte i Loven, var rimeligt og en Konsekvens af Udviklingen. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at noget som helst Indgreb i, hvorvidt en Kommunalbestyrelse vil anvende Loven eller ej, er der ikke gjort, og der er heller ikke gjort nogen som helst Indskrænkning i Kommunalbestyrelsens Ret til at afgøre, hvorledes den vil anvende Loven, der er blot truffet Bestemmelser, som sikrer, at man ved Anvendelsen ikke kommer til at begaa Fejl, som paa forskellig

Vis kan foranledige Skade, Udgifter og Strid.

At det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen ganske dristigt vil paastaa, at man skal have en saadan Respekt for det kommunale Selvstyre, at man føler sig overbevist om, at dette altid vil gribe det rette — ja, det er Udtryk for en Beundring hos det ærede Medlem for dette Styre, som jeg er glad over, at jeg ikke nærer, for saa vilde jeg komme i Vanskeligheder overfor mange af de Konsekvenser, som det kommunale Selvstyre i den senere Tid har beredt Befolkningen rundt i mange Kommuner. Jeg tror, der skal vises Respekt for dette Selvstyre, men der skal sættes saadanne Grænser for det, at man føler sig overbevist om, at Selvstyrets Handlinger under alle Omstændigheder er forsvarlige, og det er det eneste, der tilstræbes ved det Lovforslag, der her foreligger.

Hvad dette Paalæg til Kommunalbestyrelserne om, hvis de vil benytte Loven, da at sikre sig en Landinspektørs Bistand har med Arbejds- og Erhvervsfriheden at gøre, forstaaer jeg ikke ganske, men det maa være overladt til det ærede Medlem Hr. Steen at begrunde den Forbindelse, som her findes; jeg kan ikke faa Øje paa den.

Steen: Det kan ikke være andet end, at det i nogen Grad interesserede mig at høre, at der for den højtærede Indenrigsminister, siden han for nogen Tid siden, dog i denne Samling, fremsatte dette Lovforslag, er fremført Oplysninger, som har forandret hans Syn paa; hvorvidt man kunde overlade til Kommunerne selv at bestemme, under hvilken Form de vil fastsætte Byggelinier. Det, der har ført Ministeren til den Opfattelse, at det bør være en Landinspektør, har gjort ham saa sikker i denne Opfattelse, at han stærkt er gaaet ind for, at det bør lovfæstes. Efter at Ministeren selv har udtalt, at han godt ved og heller ikke tvivler om, at mange Kommuner kan undvære denne Landinspektør, ønsker han dog, at det skal lovfæstes! Hvad er det for Oplysninger? Jeg kan kun beklage, at vi i Udvalget ikke er blevet delagtiggjort i disse Oplysninger. Det forekommer mig, at der ikke foreligger andet end dette, at Landinspektørforeningen med fuld Musik er kommet til Udvalget og har gjort opmærksom paa, at dette burde staa i Loven, hvad jeg ud fra dens Synspunkt udmærket godt kan forstaa. Det er alt, hvad der foreligger for mig, og det er derfor, jeg ikke vil bøje mig.

Saa siger den højtærede Indenrigsminister videre, at det er utvivlsomt rigtigt,